

Berg: Det ærede Medlem for Njøbenhavn's 1ste Valgkreds (Trier) forekommer mig at være noget stræng i sin Dom over os, det lille Mindretal, mene de jo kun, vi ere, som ville stemme imod Ministeriet og dets Forslag ved denne Veilighed. Han sagde, at det var kun et Slag i Luften, en tom Demonstration, en Ting, der ikke havde Noget at bethyde. Jeg spørger det ærede Medlem, hvorledes han saa kort Tid i Forveien i sin Tale kunde sige, at Folkethingets Beslutning var en Høiesteretsdom, der gjaldt, og dog mene, at denne Beslutning, der her kunde fattes, hvis det ærede Medlem og hans Meningsfæller gik med til den, var en tom Demonstration, et Slag i Luften. Jeg mener nu, at hvis det ærede Medlem gik med til denne Protest mod Ministeriet, denne Fornegtelse af Ministeriets provisoriske System, som Forkastelsen af dette Forslag betegner, vilde det være et Udtryk i alt Fald for de 4,200 kjøbenhavnse Borgere, som han repræsenterer her, og noget Tegnende vilde jo i lignende Forhold gjælde for os Alle sammen. Men jeg begriber ikke, paa hvilket Standpunkt ærede Almindelig-Valgretsmedlemmer staa, naar de tro, at en Indsigelse, en Beslutning af de folkevalgte Repræsentanter, endogsaa saa umiddelbart efter, at den almindelige Valgret er benyttet, kan være en tom Demonstration, et Slag i Luften. Jeg mente, at det var en Williestilkjendegivelse, en friff Williestilkjendegivelse af den almindelige Valgrets-Befolkning, som vilde have en ganske særegen Betydning. Det ærede Medlem mener — om han nu har faaet det at vide af det ærede Medlem fra Seire (Holstein) eller ikke, veed jeg ikke — at det vilde ikke have nogen nyttig Indflydelse. Jeg veed ikke, gennem hvilke Forbindelser ærede Medlemmer have overbeviist sig derom. Selv om de nu paa staa, at en Uttring af Folkets Willie gennem dets Repræsentanter, der gaar i Retning af at slaa dette Forslag ihjel, altsaa den bestemteste Modstand, der kan ydes imod det provisoriske Ministerium, ikke har nogen Betydning, hvor have de saa faaet at vide, at det ikke har nogen Betydning for Regjeringen eller iøvrigt for vore Modstandere? Den Forklaring, der er fremkommen her i Debatten, at vi vilde blive hjemsendte til Oktober, har jeg ikke rigtig forstaaet, hvor de have faaet fra. Det var ønskeligt at faae at vide, gennem hvilke Forbindelser de ere komne til sikker Kundskab derom. Dernæst at vi absolut skulle faae det 10de Finantsprovisorium inden Aften, hvis vi nu slaa dette Forslag ihjel, det veed jeg heller ikke, hvorfra de Herrer vide. Jeg veed, at den Slags Taler kan ethvert

provisorisk Medlem sige med lige saa stor Ret som det ærede Medlem, og mig forekommer det unegtelig, at enhver Sætning, der saaledes kommer frem for at advare mod at protestere imod dette Ministerium paa dette Hovedpunkt, i Virkeligheden er en Advarsel, der er provisorisk i sit Indhold. Jeg kan heller ikke skjønne rettere, end at det Forsvar, der er ført for at vedtage dette Forslag, er ført saaledes, at selvsølgelig baade Regjeringen og dens Tilhængere her i Salen Sætning for Sætning ere glade ved det, og derfor tie stille og lade ærede Medlemmer, der staa paa den Side, føre Ordet for det. Jeg tvivler heller ikke om, at de nok skulle stemme sammen, og at den Forklaring om, at man gjør Høire en Tjeneste ved at forkaste Forslaget, ikke holder Stik. Thi hvis det var en Tjeneste, havde den ærede Ordfører (Korsgaard) Ret i dette, som i alt Andet, hvad han har sagt i denne Sag, og jeg skal indskyde den Parenthes, at der er heller ingen af de ærede Medlemmer paa den anden Side, paa Regjeringspartiets eller paa Flertallets Side, der har søgt at rokke et eneste Ord eller en eneste Sætning af, hvad vor Ordfører, det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Korsgaard) har sagt — (Højmark: Er han Ordfører?) ja, Ordfører for os — paa vore Vegne. Altsaa, jeg giver den ærede Ordfører (Korsgaard) ogsaa Ret deri, at de Herrer ikke kunde have talt sikkere fra Høires og Regjeringens Standpunkt og været dem mere til Behag, end de have gjort, og at dersom det havde været til Høires Fordel eller i Regjeringens Interesse at faae vort Forslag vedtaget, saa skulde de nok have stemt med os nu om kort Tid. Men de skulle nok, faae vi at se, stemme sammen med de andre Herrer. Naar der anvendes den Kampmaner, der gaar ud paa at tale om Lovparagrafer, men at lade Provisorierne fra 1ste April til 1ste April hvile aldeles uantastede, saa vil det ærede Medlem indrømme mig, at skal det være et Slag i Luften at forkaste det foreliggende Forslag, vilde det ogsaa være et Slag i Luften at forkaste det Forslag, som det ærede Medlem fra Seire indbragte, thi det var i Indhold og Motiver ganske det Samme, og der staaer Mening mod Mening: Regjeringen staaer med sin Mening støttet af Høiesteret, og en Del af Medlemmerne i Folkethinget staa med deres Mening. Er det ene et Slag i Luften, saa er det Andet det ogsaa, og Ministeriet sidder vedblivende ganske rolig paa sit Provisorium — det er det, der kaldes at gjøre starr Front mod Provisorismen. Jeg blander mig ikke i Forholdet mellem ærede Medlemmer og deres Vælgere. Jeg havde den Mening, at man ikke har for-